Höstsonat

Nu skruvas ljuset ner och får en annan skala
Vi går i skymmande kvarter som sluts i höstens dvala
Nu viskar vinden kallt vår sommarsång förklingar
Och sträckta över allt är höstens vida vingar

Det hörs ett särskilt sus som rör sig in bland bladen
Som sommarns brustna brus skall skriva sista raden
Det skrivs ett annat språk för träden här i parken
Som blir ett sorgset stråk med vissna löv på marken

Nu samlas sommarns bleka rester likt förebud inunder molnens tåg
Det är en dämpat svag orkester som skummar själen med sin våg
Det som jag såg som dolda tecken nu ter sig i en klarare nyans
Jag följer fågelsträcken på väg till något någonstans

